

AWARD

Cases No. B-26/28/35/60
Chamber Two

پرونده‌های ب ۲۶-ب/۲۸-ب/۳۵-ب ۶۰-

شعبه دو

حکم شماره ۲-۶۰-ب/۳۵-ب/۲۸-ب/۲۶-۴۶۳

پرونده ب - ۲۶

ایالات متحده امریکا ،

(اداره هواپیمایی فدرال)،

خواهان،

- و -

جمهوری اسلامی ایران

(سازمان هواپیمایی کشوری)،

خوانده.

پرونده ب - ۲۸

ایالات متحده امریکا ،

(اداره خواربار و دارو از سرویس بهداشت عمومی)،

خواهان،

- و -

جمهوری اسلامی ایران

(وزارت بهداشت و بهزیستی)،

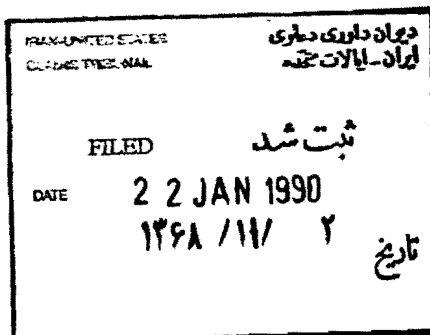
خوانده.

پرونده ب - ۳۵

ایالات متحده امریکا ،

(نیروی هوایی ایالات متحده)،

خواهان،

- و -

جمهوری اسلامی ایران
(نیروی هوایی ایران و وزارت امور خارجه)،
خوانده.

پرونده ب - ۶۰

جمهوری اسلامی ایران
(سازمان هواپیمایی کشوری)،
خواهان،

- و -

ایالات متحده آمریکا
(هیئت مستشاران نظامی)،
خوانده.

حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین

۱ - در تاریخ ۲۹ دیماه ۱۳۶۰ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۲] ایالات متحده آمریکا (اداره هواپیمایی فدرال) ("ایالات متحده") ادعایی علیه جمهوری اسلامی ایران (سازمان هواپیمایی کشوری) ("ایران") ثبت و طی آن، پرداخت وجه صورتحسابهای معوقه برای کالا و خدمات تحویل شده به ایران را مطالبه کرد. این دعوا، پرونده ب - ۲۶ شماره گذاری شد.

۲ - در تاریخ ۲۹ دیماه ۱۳۶۰ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۲] ایالات متحده آمریکا (اداره خواربار و دارو از سرویس بهداشت عمومی) ("ایالات متحده") ادعایی علیه جمهوری اسلامی ایران (وزارت بهداشت و بهزیستی) ("ایران") ثبت و طی آن، پرداخت هزینه‌هایی را که ایالات متحده به موجب یک قرارداد خدماتی متحمل شده بود، مطالبه کرد. این دعوا پرونده ب - ۲۸ شماره گذاری شد.

۳ - در تاریخ ۲۹ دیماه ۱۳۶۰ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۲] ایالات متحده آمریکا (نیروی هوایی ایالات متحده) ("ایالات متحده") ادعایی علیه جمهوری اسلامی ایران (نیروی هوایی ایران و وزارت امور خارجه) ("ایران") ثبت و طی آن بابت خدمات هواپیمایی به ایران، مطالبه پرداخت کرد. این دعوا، پرونده ب - ۳۵ شماره گذاری شد.

۴ - در تاریخ ۲۹ دیماه ۱۳۶۰ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۲] جمهوری اسلامی ایران (سازمان هواپیمایی کشوری) ("ایران") ادعایی علیه ایالات متحده آمریکا (هیئت مستشاران نظامی) ("ایالات متحده") ثبت و خواستار وصول طلب خود بابت خدمات فرودگاه شامل هزینه‌های آب و برق، گردید. این دعوا، پرونده ب - ۶۰ شماره گذاری شد.

۵ - در تاریخ هفتم دیماه ۱۳۶۸ [۲۸ دسامبر ۱۹۸۹] درخواست مشترکی طبق بند ۱ ماده ۳۴ قواعد دیوان به امضای نماینده رابط دولت ایالات متحده آمریکا از یکسو، و نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران از سوی دیگر، ثبت و از دیوان درخواست

شد که با صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین، موافقتنامه حل و فصل مورخ ۲۱ آذرماه ۱۳۶۸ [۱۲ دسامبر ۱۹۸۹] در پرونده‌های فوق را، که متضمن پاره‌ای تعهدات متقابل طرفهای پرونده‌های مذکور است، ثبت و تنفیذ کند.

۶ - طبق تصمیم مورخ ۱۹ دیماه ۱۳۶۸ [نهم ژانویه ۱۹۹۰] رئیس‌دیوان، پرونده ب - ۳۵ مطروح در شعبه یک، و پرونده‌های ب - ۲۸ و ب - ۶۰ مطروح در شعبه سه، به‌منظور تسهیل در صدور یک حکم واحد برای چهار پرونده فوق، به شعبه دو ارجاع شدند.

۷ - ماده ۱ موافقتنامه حل و فصل از جمله مقرر می‌دارد که "اولاً" به منظور حل و فصل کامل و نهایی پرونده‌های ب - ۲۶ و ب - ۶۰ مبلغ ۲۰،۰۰۰ دلار آمریکا به ایالات متحده پرداخت شود و ثانیاً" دعاوی مطروح در پرونده ب - ۲۸ و ب - ۳۵ برای همیشه مسترد گردد.

۸ - نسخ درخواست مشترک و موافقتنامه حل و فصل به پیوست حکم حاضر است.

۹ - نظربه‌اینکه مفاد موافقتنامه حل و فصل با شرایط صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین مطابقت دارد، دیوان داوری طبق بند ۱ ماده ۳۴ قواعد خود، موافقتنامه حل و فصل را می‌پذیرد.

۱۰ - بنا به مراتب پیشگفته،

دیوان به شرح زیر حکم می‌دهد:

(الف) بدین وسیله موافقتنامه حل و فصل که همراه درخواست مشترک به ثبت رسیده

است، به عنوان حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین به ثبت می‌رسد و به منظور فیصله کامل و نهایی تمامی ادعاهای مطروحه در پرونده‌های ب - ۲۶ و ب - ۶۰ برای طرفین الزام آور است.

(ب) دولت جمهوری اسلامی ایران باید مبلغ بیست هزار (۲۰,۰۰۰/-) دلار امریکا به دولت ایالات متحده بپردازد. تعهد فوق با پرداخت از محل حساب تضمینی مفتوح به موجب بند ۷ بیانیه مورخ ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر، انجام خواهد شد.

(ج) بدین وسیله جریان رسیدگی پرونده‌های ب - ۲۸ و ب - ۳۵ پایان می‌یابد.

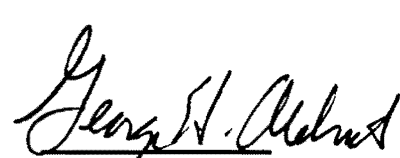
(د) بدین وسیله حکم حاضر به منظور ابلاغ به کارگزار امانی، به ریاست دیوان تسلیم می‌شود.

لايه، به تاريخ ۲۲ بهمن ۱۳۶۸ برابر با ۲۲ ژانويه ۱۹۹

روبرت برنیر
رئیس شعبه دو

به نالی خدا

سیدخلیل خلیلیان

جرج اچ. آلدریچ

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL		ان داورى دعاوى ایالات متحده
FILED	ثبت شد	
DATE	28 DEC 1989	
	۱۲۶۸ / ۱۰ / ۲	

در محضر
دیوان داورى دعاوى ایران - ایالات متحده
لاسه، هلند
پرونده شماره ب - ۳۵ مطروح در شعبه یک
پرونده شماره ب - ۲۶ مطروح در شعبه دو
پرونده‌های شماره ب - ۲۸ و ب - ۶۰ مطروح در شعبه سه

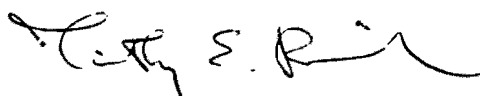
درخواست مشترک برای صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین

به موجب مفاد ماده ۳۴ قواعد دیوان، دولت ایالات متحده از طرف خواهانهای پرونده‌های شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸ و ب - ۳۵، و خوانده پرونده شماره ب - ۶۰، و دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف خواندگان پرونده‌های شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸ و ب - ۳۵، و خواهان پرونده شماره ب - ۶۰، مشترکاً تقاضا دارند که دیوان داورى با صدور حکمى بر مبنای شرایط مرضی الطرفین، موافقتنامه حل و فصل پیوست را ثبت و تنفیذ نماید.

در تاریخ ۲۱ آذرماه ۱۳۶۸ [۱۲ دسامبر ۱۹۸۹] طرفهای پرونده‌های شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸، ب - ۳۵ و ب - ۶۰ موافقتنامه حل و فصلی را منعقد کردند که مقرر می‌دارد ادعاهای مطروح در پرونده‌های شماره ب - ۲۸ و ب - ۳۵ برای همیشه مسترد گردیده، و در ازای حل و فصل کامل و نهایی کلیه مناقشات، اختلافات، ادعاها و موضوعاتی که مستقیماً و یا بطور غیر مستقیم از روابط، معاملات، قراردادها و رویدادهای مربوط به موضوع اصلی پرونده‌های شماره ب - ۲۶ و ب - ۶۰ ناشی شده یا محتمل الوقوع باشد، مبلغ ۲۰،۰۰۰ دلار آمریکا (بیست هزار دلار) از حساب تضمینی به دولت ایالات متحده پرداخت شود.

امضاء کنندگان زیر تقاضا دارند که دیوان داورى موافقتنامه حل و فصل مزبور را به عنوان حکم داورى مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین ثبت، و پرونده‌های شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸، ب - ۳۵ و ب - ۶۰ را کلاً و برای همیشه مختومه نماید.

با احترام

تیموتی ای. ریمیش
نماینده رابط دولت ایالات متحده
در
دیوان داورى دعاوى ایران-ایالات متحده

به تاریخ ۲۵ دسامبر ۱۹۸۹

علی حیرانی نویری
نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران
در
دیوان داورى دعاوى ایران - ایالات متحده

به تاریخ ۱۰ / ۱۲ / ۸۹

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دوران دآوری ایران - ایالات متحده
FILED	ثبت شد
DATE	28 DEC 1989
	تاریخ ۱۳۶۸ / ۱۰ / ۷

موافقتنامه حل و فصل

موافقتنامه حل و فصل حاضر ("موافقتنامه") در تاریخ ۲۱ آذرماه ۱۳۶۸ [۱۲ دسامبر ۱۹۸۹] توسط و بین دولت ایالات متحده، از طرف خواهانهای پرونده‌های شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸ و ب - ۳۵ و خوانده پرونده شماره ب - ۶۰ (که منبع [مجتمع] ایالات متحده نامیده می‌شوند) و دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف خواندگان پرونده‌های شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸ و ب - ۳۵ و خواهان پرونده شماره ب - ۶۰ (که منبع [مجتمع] ایران نامیده می‌شوند) منعقد گردید.

نظر به اینکه ایالات متحده و ایران مایلند کلیه ادعاها و مناقشات موجود یا محتمل الوقوع خود را در رابطه با پرونده‌های شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸، ب - ۳۵ و ب - ۶۰ و موضوع اصلی آنها، حل و فصل نمایند،

بنابراین، اینک ایالات متحده و ایران به شرح زیر توافق می‌کنند:

ماده ۱

در ازای حل و فصل کامل و نهایی کلیه مناقشات، اختلافات، ادعاها و موضوعاتی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم از روابط معاملات، قراردادهای و رویدادهای مرتبط با موضوع اصلی پرونده‌های شماره ب - ۲۶ و ب - ۶۰ ناشی شده، یا احتمالا ناشی شود، مبلغ ۲۰,۰۰۰ دلار آمریکا (بیست هزار دلار) ("مبلغ حل و فصل") از حساب تضمینی مفتوح به موجب بند ۷ بیانیه مورخ ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر، به دولت ایالات متحده پرداخت شود. طرفین توافق دارند ادعاهای مطروح در پرونده‌های شماره ب - ۲۸ و ب - ۳۵ نیز بدینوسیله برای همیشه مسترد شوند.

ماده ۲

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان دآوری و با توجه به توافق پرداخت مبلغ حل و فصل، ایالات متحده و ایران بدون تاخیر ترتیبی فراهم خواهند آورد که کلیه رسیدگیهای مطروح در کلیه دادگاهها، مراجع رسیدگی، یا نزد هر مقام و مرجع اداری برای همیشه مردود و مسترد و مختومه شود، و از طرح و/ یا ادامه هر دعوایی در دیوان دآوری دعاوی ایران - ایالات متحده یا هر مرجع رسیدگی، مقام یا مرجع اداری دیگری از جمله دادگاههای ایالات متحده یا ایران و بدون آنکه محدود به آنها باشد، در رابطه با ادعاها و موضوعات مربوط به پروندههای شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸، ب - ۳۵ و ب - ۶۰ ممنوع خواهند بود.

ماده ۳

۱ - در ازای پیمانها، مبانی و سایر توافقیهای مندرج در موافقتنامه حاضر، به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان دآوری، و با توجه به توافق پرداخت مبلغ حل و فصل، ایالات متحده و ایران برای همیشه یکدیگر و واحدهای وابسته و سازمانهای تابعه و تشکیلات یکدیگر را از کلیه ادعاها، حقوق، منافع، و تعهدات گذشته، حال یا آتی مطروح و یا قابل طرح در آینده و یا در گذشته در ارتباط با مناقشات، اختلافات، ادعاها، و موضوعاتی که مذکور در، مرتبط با، ناشی از و یا قابل طرح در رابطه با موضوع اصلی پروندههای شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸، ب - ۳۵ و ب - ۶۰ باشد، بری الذمه خواهند کرد.

۲ - چنانچه ادعاهایی توسط شخص ثالثی در هر دادگاه یا مرجعی علیه یکی از طرفین موافقتنامه حاضر بر اساس واگذاری یا انتقال حقوق اعم از هر نوع از ناحیه یکی از طرفین آن در رابطه با پرونده شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸، ب - ۳۵ و ب - ۶۰ اقامه شده و یا ثبت شود، طرفی که چنین واگذاری یا انتقال حقوق را انجام داده یا

فراهم آورده، منحصرًا در برابر شخص ثالث مزبور مسئول خواهد بود.

ماده ۴

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان داوری و باتوجه به توافق پرداخت مبلغ حل و فصل، ابرائات، مردودات، اعراضها و استردادهای مندرج و مورد اشاره در این موافقتنامه خود به خود به اجرا در می آیند. پس از صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان، اجرای این موافقتنامه نیاز به تنظیم هیچ سند دیگری نخواهد داشت.

ماده ۵

طرفین توافق دارند که موافقتنامه حاضر به منظور حل و فصل خصوصی مناقشات منعقد شده و چنانچه به تصویب دیوان نرسد، باطل و کانلم یکن خواهد بود و (طرفین همچنین توافق دارند که موافقتنامه حاضر) در مواضع طرفین در سایر موارد غیر از پرونده های شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸، ب - ۳۵ و ب - ۶۰ تأثیر نخواهد داشت. طرفین همچنین موافقت می کنند که موافقتنامه حاضر را در تعقیب یا دفاع از هیچ پرونده مطروح در دیوان داوری یا هر مرجع دیگری بکار نبرده و یا اسباب استفاده از آن را برای هیچ فردی فراهم نیاورند و از موافقتنامه حاضر فقط به منظور اجرای مفاد آن استفاده کنند.

ماده ۶

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین و با توجه به توافق پرداخت مبلغ حل و فصل، ایالات متحده و ایران از کلیه ادعاهای مربوط به هزینه ها (از جمله حق الوکاله) ناشی از یا مربوط به [جریان] داوری، تعقیب یا دفاع از ادعاهای مطروح در دیوان داوری، دادگاههای ایالات متحده یا هر محل دیگری در رابطه با موضوعات مربوط به پرونده های شماره ب - ۲۶، ب - ۲۸، ب - ۳۵ و ب - ۶۰ و/ یا موافقتنامه حاضر اعراض خواهند کرد.

ماده ۷

موافقتنامه حاضر باید حداکثر تا ۱۲ بهمن ماه ۱۳۶۸ [اول فوریه ۱۹۹۰] به دیوان تسلیم گردد. چنانچه موافقتنامه حاضر تا آن تاریخ یا ظرف هر مدت دیگری بعد از آن که مورد توافق طرفین باشد تسلیم نشود، در آن صورت خود بخود باطل و از درجه اعتبار ساقط خواهد گردید و طرفین، بدون ورود لطمه‌ای به حقوق مربوطه آنها، در همان وضعی که قبل از تاریخ این موافقتنامه داشتند، قرار خواهند گرفت.

ماده ۸

موافقتنامه حاضر به دو زبان فارسی و انگلیسی تدوین و امضاء شده و هر یک از دو متن از ارزش و اعتبار مساوی برخوردار خواهد بود.

از طرف ایالات متحده

توسط
تاریخ Dec. ۱۲, ۱۹۸۱

از طرف ایران

توسط
تاریخ ۸/۱۹/۸۱